

מדוע שובתים הבורים?

מלך לרמן
3 פרק 26, 5, 5

התקבל החוק שיכיל את שאר הצעותיהו:
ששא יהוו בינתים בעלי הסכרות לסיטב
מרצונם הטוב

קצת יותר אומץ. לכ מראה הועדה
לנכי מכשלה אחרת, אשר גם פתרונה בלול
כהצעת ההלאמה, ואולם באומץ לבח זה
אין הועדה מחדשת כלום, אלא מאשרת ביתר
כיפוס את המסקנה שנתקבלה פה אחר עוד
בועדת הפחם של 1919. ההצעה היא להלי-
אם את הפחם, היינו את הבעלות על
הפעדן (מינרל), להכדיל סן הבעלות על
המכרה, שהוא מפעל תעשיתי לניצול המע-
דן, שלא כרין ארצות אחרות, שייכים לפי
המשפט האנגלי הפעדנים שבכסן הארטה
לא למדינה, אלא לבעל הקרקע. אמנם,
מעיקרא היו אוצרות מלה קנין הכתר, אך
עם התפתחות המסחר והתעשייה התגלע ריב
בין בעלי האחוות והמלך: הראשונים טענו,
בי בעלותו של המלך הלה רק על מכרות
המתכות היקרות, המשמשות לתעשית מטבי-
עות, הריב נמשך דורות, ולבסוף נמסקה
הלכה עין החלמת בית דין בשנת 1868.
למוכתם של בעלי הקרקע, באותם הימים
היה זה נצחון האזרח החמשי על מלך אבי-
מוקדסי. כיום הרבה הוא לרועץ למדינה
הדימוקרטית, יורשת זכויותיו של המלך,
זכויות בעלות, אלו על הפחם נקראית
עד היום הוח Royalties (בלויות), בעליון
נזכים מס סבל סון פחם, העולה לסכום
עצום של 6 מיליונים ליש בשנה, בכסף

השוק? מנהליה של מי ימלו לקרבן
הצמצום במקורות? התניה הערכת הנכסים
את דעת בעלי הנטיות של כל אחת מהן?
היסתגלו בעלי הקרקע, מחכירי הסכרות,
לתנעים החדשונים, הנה כל הקושיות הללו—
איסרת הועדה — נוסף על סים האינרציה,
העוסד לשטן על דרכת של כל תכנית
חדשה בתעשייה עתיקת-יוסין, מבארות את
אמיתותה של תנועת ההתמונות, למרות
המציקה הקשה העוברת על הסכרות זה
משנים, לא נתקיימה בהם ההתמונות כשיעור
מספיק כל שהוא, ויש לשער, כי אם יחלוף
המשבר הנוכחי, ונשכח לקחו כשהרהר,
המסקנה ברורה: אין בסחון כיומה
הפרטית שתלך כדרך הקדמה, יש צורך
בירור מנבחה, ואפילו בכמיה, אולם, כמו
כהרבה ענינים אחרים, כן גם בנידון זה,
פתיע הניגוד בין אומץ הלב שמגלה הועדה
בחקירותיה ובין סורך לבח בהצעותיה
המנופחות, הועדה מוזירה סכמיה: שכרה
של זו עלול לצאת בהסדרה, רק למקרה
שצד אחר מסרב להתמוג עם שבניה בעוד
ששאר המעונינים דורשים זאת, מציעה
הועדה ליפות את כוח הממשלה לערוך
חקרה מקומית ואחיב להביא לפני בית
הנבחרים הצעת חוק לשם כפית המרכן;
וגם להצעה והיח ושתונה זו צריך, לדעתה,
להתן תוקף רק לאחר ילש שונים מים

זה מתמינם מדורו
שאינו יודע כל עםל
נה ואחריות למשק,
סנכירה את הפך ש
סמוצע מקושר כל ס
עם חמשה בעלי אה
הננרמים עיי כך תוא
הועדה מציעו
שנעשה לפני 860 ש
לות על הפחם ליו
ת קנה מירי הבע
שיש להם כיום עין
את בעלותה על ד
על אלה שיר המכני
שינס, המדינה תש
כדי לסייע להתמוג
וכדי לקבוע מלכתו
תכניתי בשדות ה
המעם הוח עומדת
הפחם כדי לשכך א
בין הכורים, והמצט
הבעלות הפרטיות ע
לשלום בסכרות כל
הוחי.
למי הצעת ד
לשלם דמי royalties
הרי המס הנגבה סן
— המוצא כולו לצ
לצרכי הכורים עצ
לירים פרטיות, וא
למדינה כצורת מס

החוק שיקיל את שאר הצעותיהו זרזו בינתיים בעלי הסכרות למיטב הסובו

קצת יותר אומץ. לכ מראה הועדה כשלה אחרת. אשר גם פתונה בלול ההלאמה. ואולם באיפך לכה זה מה פחדת כלום. אלא מאשרת ביתר את המסקנה שנתקבלה מה אחר עוד הפחם של 1919. ההצעה היא להל- המפח. היינו את הבעלות על (פינרל). להבדיל סן הבעלות על שהוא מפעל תעשיתי לניצול המע- א כרין ארצות אחרות. שייכים לפי האנגלי המערנים שבכסן הארטה דינה. אלא לבעל הקרקע. אמנם. היו אוצרות אלה קנין הכתר. אך גתחות המסחר והתעשיה התנלע רוב לי האחוות והמלך; הראשונים מענו. לתו של המלך חלה רק על מכרות ת היקרות. המשמשות לתעשית מסבי- הריב נמשך דורות. ולבסוף נמסקה עי החלמה בית דין בשנת 1868. של בעלי הקרקע. באותם הימים ז נצחון האורח החפשי על מלך אבי י. ביום הרבר הוא לרועץ למדינה קרית. יורשת זכויותיו של המלך. זכויות בעלות אלו על הפחם נקראית זם הוח Royalties (מלכות). בעליון עם מכל סן פחם. העולה למכום

זה מתפרנס מדורי דורות מעד-טפילים. שאינו יודע כל עמל ואינו נישא בשום דא- גה ואחריות למשק. ולא עוד, אלא מציאותו מנכירה את הס-ך שבתנאי התעשיה. באופן סמוצע מקושר כל מברה אנגלי בחזוי הכירה עם חמשה בעלי אחוות. הכוזבו והסיכוך הנגרמים עי כך תוארו כבר במרץ הקודם. הועדה מציעה לתקן את המעוות שנעשה לפני 860 שנה ולהחזיר את הבע- לות על הפחם לידי המדינה. המדינה תקנה מידי הבעלים את אוצרות הפחם שיש להם כיום ערך מסחרי. והיא תכרוי את בעלותה על האוצרות שטרם נגלו. או על אלה שיר המכניקה קצרה כיום מלה- שיגם. המדינה תשתמש בזכותה החדשה כדי לסייע להתמונתם של מכרות קיימים וכדי לקבוע מלכתחילה תנאים של משק תכניתי בשדות הפחם החדשים. מלבד הטעם הוח עומרת הועדה על הלאמת- הפחם כדי לשכך את ההתמרמרות השוררת בין הכורים. והמצטרפת מדור לדור. נגר הבעלות המדינית על הפחם; אין לקוות לשלום במכרות כל עוד לא יתוקן המעוות הזה. לפי הצעת הועדה. יומטו המכרות לשלם דמי Royalties למדינה. אולם לא דרי המס הנגבה סן המכרות לקוסת המדינה - המוצא כולו לצרכי אבנה. ובתוך זה גם לצרכי הכורים עצמם - כהרי מם הזורם לידים פרטיות. ואשר רק חלק ממנו מוחזר

אלה הם עיקרי התקונים המוצעים עי הועדה לתקנת התעשיה לעתיד. שאר ההצעות כוללות סיוע למסחר קואופרטיבי ומוניציפלי בפחם ואיפך הקשרים בין המכרות ותעשיות הלו.

ועתה לשאלת ההנה. לפני הועדה עמדה השאלה - מה יהא גורל המכרות ב-1 במאי. בהמסק התמיכה. אם לא יבוא מל שנוי אחר. יוכרחו מכרות רבים להסגור. מאין יכולת לשאת את ההמסדים. מאות- אלפי כורים יתוספו או על מחנות מחוסרי- הזכורה. כמות הפחם המוצאת השוקה תצטמצם בבת אחת. הפחם יתיקר והתיק- רותו תחסר את המצוקה בתעשיות הברזל והמלדה. מעמדה של אנגליה לגבי אכס- פורט הפחם ומעשי חרושת שונים - יורע. צמצום האכספורט ישמיע לרעה על מהלך האניות ועל בנין. וכן יחזרו חוני המשכר הלולה עד שיושג שווי משקל חדש על יסוד העלאת רמת ההוצאות. או הנמכת רמת החיים. צמצום תעשיות הפחם והתרבות עצומה של מחוסרי עבודה.

השאלה היא - כמה תסתם המדינה שבין מחור הפחם הנמוך והוצאות תוצרתו הנכחות. לאחר כסיל התמיכה הממשלתית? בעלי המכרות מציעים לפתחה בקרבנות מצד המועלים; הארכת יום העבודה והפחתת השכר של הכורים; הפחתת שכרם של מועלי הרבכה לשם קיטוץ ההוצאות ההר-

כהוצאות ההנהלה עד כדי 10 אחוז. רק או יעכרו הסכרות. לפי חשבינם. כל המסר. אך גם בלי ריוח כל שהוא.

את ההצעה להאריך את שעות העבודה דחתה הועדה בהחלט. לפי החוק משנת 1919 עובדים הכרים ראנללים בתוך המכרה 7 שעות ליום. זהו הוסן העובר מירידת הכלובי האחרון לתוך המכרה בבוקר עד לעליות הכלובי הראשון בערב. כיון שעליותם וירידתם של כל הכלובים נמשכת כשעה. לכן יוצא. כי כל כורה מכלה כחשבין סמוצע בתוך המכרה 7 שעות וחצי. הצעת הבעלים להוסיף שעת עבודה מירושה להאריך את שעותו של הכורה במכרה עד ל-8 שעות וחצי. בזה יאריך יום עבודתו של הכורה הבריטי כזה של חברו הצרפתי (7 וחצי בתוך המכרה). הכלני (7 וחצי). ההולנדי (8). הניסני בחבל רור (8). והציכי (7 1/4 - 8). וישתווה - באירופה - רק עם יוסו של הכורה הגרמני בשלויות. המכלה במכרה 8 שעות וחצי. הוספת שעה באנגליה. המנוסקת בצורך לעזור במתחרות עם ארצות אחרות. לא תשיג את סבוקשה. אלא הגרור אחריה בחברת הארכה מתאימה בארצות המתח- רות. זאת ראשית. שנית הארכת הוסן תגדיל מיד את התוצרה. ומכאן שהשוק ישאר בעינו. יביא הדבר לידי פסורים המוניים של כורים. לפיחשבון הועדה - הארכת הוסן

התחייבות רכנסה נקיה וסתחלקת לשנים 1881/2 ו-1882/3. כל המכרסן המסוים המהות את השכר סכום את הסנד לפועלים לפי שכרם היסודי ואת היתרה מחלקים בין כל הפועלים כך שהתוספת שיקבל כל אחד תהיה אותו שיה ששכרו היסודי וזהו התוספת האחוזות. הוא נועדה לאשרר לקשור את שכרם של הפועלים כצבה הסכמי של התעשייה להנותם מעונות קצרה ולהפניעם מעונות המצוקה. אולם ההסכם כלל בו עוד סעיף חשוב ידוע - המינימום של התוספת האחוזות. הסכם כי בשום אופן אין תוספת האחוזות על השכר היסודי יכולה להיות מציתה מ-20 אחוז. אם אין 86 אחוז של חלק הפועלים בהכנסה הנקיה ספייקים כדי חלוקת תוספת בשיעור המינימום הזה. הרי היא משתלפת על חשבון הרווח (או מן ההפסד). כנגד זה, אם באה השכחה נכסד, וההכנסה הנקיה עולה, פקבלים קודם הפועלים את אשר ננרע מחלקם כרוחם לשעבר, ועד או עוסדת התוספת על המינימום.

בשנת 1924, עם תום זמנו של ההסכם הקודם, השתמשו הכורים בעונת העליה שכחה או לפתח האנגלי לרגל כבוש הכל רוח, והשיגו הסכם חדש התנאים והשכר אחז חשבו מההכנסה הנקיה עלה מ-86 אחוז ל-1881/2.

התחייבות רכנסה נקיה וסתחלקת לשנים 1881/2 ו-1882/3. כל המכרסן המסוים המהות את השכר סכום את הסנד לפועלים לפי שכרם היסודי ואת היתרה מחלקים בין כל הפועלים כך שהתוספת שיקבל כל אחד תהיה אותו שיה ששכרו היסודי וזהו התוספת האחוזות. הוא נועדה לאשרר לקשור את שכרם של הפועלים כצבה הסכמי של התעשייה להנותם מעונות קצרה ולהפניעם מעונות המצוקה. אולם ההסכם כלל בו עוד סעיף חשוב ידוע - המינימום של התוספת האחוזות. הסכם כי בשום אופן אין תוספת האחוזות על השכר היסודי יכולה להיות מציתה מ-20 אחוז. אם אין 86 אחוז של חלק הפועלים בהכנסה הנקיה ספייקים כדי חלוקת תוספת בשיעור המינימום הזה. הרי היא משתלפת על חשבון הרווח (או מן ההפסד). כנגד זה, אם באה השכחה נכסד, וההכנסה הנקיה עולה, פקבלים קודם הפועלים את אשר ננרע מחלקם כרוחם לשעבר, ועד או עוסדת התוספת על המינימום.

בשנת 1924, עם תום זמנו של ההסכם הקודם, השתמשו הכורים בעונת העליה שכחה או לפתח האנגלי לרגל כבוש הכל רוח, והשיגו הסכם חדש התנאים והשכר אחז חשבו מההכנסה הנקיה עלה מ-86 אחוז ל-1881/2.

זו איתה העלאת שכר של 11 אחוז לכל מועלי המכרות (מ-120 ל-1881/2). הנסיון הוכיח את פקחות המועלים. לרגל המצוקה ירד השכר בכל המחוזות בלי יוצא מן הכלל ועמד על המינימום. פעולת ההסכם כתור מכשיר הקובע שכר כלכלי, התלו במצב שוק הפחם, נפסקה. בתקפו נשאר רק הסעיף, המציג תרים במני הורדת רמת חיי המועלים מלמטה לשיעור מסוים.

מינימום זה אינו שווה אמנם לנכי כל הכורים, אולם אחוזו הוא השווה. אחוז ארצי זה, שנקבע ע"י הפכם ארצי הוא החישוב העיקרי הסלכר את התאגדות הכורים לפתחותיה ולמכרותיה לחשיבה ארנונית את אחת, ומכיר את כוחה ומשקלה לעומת התאחדות הבעלים, הוא אינו רק עיני הצלה לכמה סוגים של פועלים, אלא משען לצבור הכורים כולו כנגד פכנת התחרות מחוז במחוז ע"י עבודה זולה - התחרות שמטרתה ופומה הורדת שכה כללית.

נמצא שבהסכם זה כלולים בשביל הכורים 8 גבושים ראשית - נקבע מינימום של שכר, אשר אין לזוז ממנו ומטה. שנית - מינימום זה יש בו יסוד שווה לכל הכורים שכארץ, שלישית - הוא נקבע ע"י הפכם ארצי.

הצעתם של בעלי המכרות מתנקשת בכל אחד משלושת הכבושים האלה: הם דורשים את הפרכת המינימום, הם עומדים על כך, כי את לכל מחוז לחוד סתלקים ממנו קביעת המינימום במני עצמו, במלים או רק תחת רפת הוד דריות הכלכלית צבור הכורים, בסעיף ס למעשה את ה אחד, הועדה מח אולם היא מודי מקפוקים, כי מינימום לפח שמלפני 1924, אמנם בשמה דם יש להנהיג גמיו מחוז למחוז. רק תנאי התחייבות להכ הדרושים כהקר דושים השונים מכרע בהמשך אלו הן ועדת הפחם, ע המסקנות הללו במרק הבא.

חברי הרכשת לד

פירוש

מאת אבי

ד' יונה ד

מלוקט ומסו

מחור

נמצא למכירה אצל א

בנק

הח הו

מנהל עסקי

ההנהיג, העיריה ומסדות צבוריים אחרים וליסר מטבחי-חנם בשביל אלו הזקוקים לכך. דאגת היום היא, ואינה טובלת שום דחוי, כי בנפשו הדבר, שימו לב השבעים לצעקה הרעבים וחשו לעזרתם, עד יעבור זעם.

צבי יהודה אלדובי

4

לנפשו באין עזרה, באין יד תומכת, באין סדר. היה, חוסר עבודה גם לפני שנתים ושלוש, אבל אז הניע מספר הפועלים בת'א רק לסאות, כולם הכירו אש את אחיו, היחה השתחפות חברים ותסכו זה בזה הדרתה, אחרת כיום.

על כך, כי אחיו-המינימום האומות יקבע לכל מחוז לחור, לפי מצבו הכלכלי; הם מסתלקים מסוים ארצי ומציעים, כי עצם קביעת המינימום המחוזי תעשה בכל מחוז כפני עצמו.

כמלים אחרות—הבעלים חותרים לא רק תחת רמת החיוב, כי אם גם תחת הסוליה דריות הכלכלית והשלמות הארגונית של צבור הכורים.

בסעיף, מכריע זה מקבלת הועדה לפעשה את הצעת הבעלים—חוץ מבסעיף אחר, הועדה מחוה דעתה בעד סוים ארצי, אולם היא מודיעה, כלי רצון אך גם כלי מקפוקים, כי אין היא רואה מנום מהפחתת המינימום, לפחות — מהחזרת המינימום ששלפני 1924, יחד עם זה אומרת הועדה, אמנם בשפה רפה, אך ברורה למדי, כי יש להנהיג גמישות בקביעת המינימום לכל מחוז לפחויו.

רק תנאי אחד מצינה הועדה להפ"ח תחת השכר: אין להנהיגה, אלא מתוך התחייבות להכניס בתעשייה את התקונים הדרושים כהקדם האפשרי, תנאי זה והפ"ח דושים השונים שניתנו לו בלאו תפקיד מכריע בהמשך התסתחות הסכסוך.

אלו הן מסקנותיה העיקריות של ועדת המהם, על המוים שהתנהל על יסוד המסקנות הללו עד בואו לידי משכר—במק הבא.

מ. שרתוק

ו היתה העלאת שכר של 11 אחוז לכל פועלי המכרות (מ-120 ל-133½).

הנסיין הוכיח את מקחות הפועלים, להגל המצוקה יורד השכר בכל המחוזות בלי יוצא מן הכלל ועמד על המינימום, מעלת ההסכם בתור מכשיר הקובע, שכר כלכלי, התלו במצב שוק המחס, נמסקה, בתקפו נשאר רק הסעיף, המציג תרום בסני הורדת רמת חיי הפועלים מלמטה לשיעור מסוים.

מינימום זה אינו שוה אמנם לגבי כל הכורים, אולם אהווו הוא השוה, אחריו ארצי זה, שנקבע ע"י הסכם ארצי הוא החישוב העיקרי המלכד את התאגדות הכורים למחוזותיה ולמכרותיה להשיבה ארגונית אחת ומכיר את כוחה ומשקלה לעומת התאחדות הבעלים, הוא אינו רק עינך הצלה לכמה סוגים של פועלים, אלא משען לצבור הכורים כולו כנגד סכנת התחרות מחוז במחוז ע"י עבודה זולה—התחרות שמפדתה וסופה הורדת שכר כללית.

נמצא שכחכם זה כלולים בשביל הכורים 8 כבושים; ראשית — נקבע מינימום של שכר, אשר אין לזוז ממנו ומטה, שנית — מינימום זה יש בו יסוד שוה לכל הכורים שבארץ, שלישית — הוא נקבע ע"י הסכם ארצי.

הצעתם של בעלי המכרות מתנקשת בכל אחר פשלושת הכבושים האלה; הם דורשים את המהות המינימום; הם עומדים